

ת"פ 20191/10/20 - מדינת ישראל נגד כ.א

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 20191-10-20 מדינת ישראל נ' א'

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל אוסטפלד נאוי
בעניין:	המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שני מלול
נגד	כ.א
הנאשם	ע"י ב"כ עוה"ד אלברט טייב

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **היזק לרכוש במזיד**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ו**תקיפה סתם-בת זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
2. ביום 28.7.20, התקשר הנאשם למקום עבודתה של אשתו - המתלוננת, וטען כי היא גנבה ממנו כסף. באותו המועד, בסמוך לשעה 12:30 חזרה המתלוננת לביתה על מנת לשוחח עם הנאשם, או אז אמר לה כי אם לא תחזיר את כספו, הוא ייקח את רכושה ונטל ממנה ארנק ומכשיר טלפון נייד. בתגובה לכך, יצאה המתלוננת מהבית. בהמשך למתואר, זרק הנאשם את הטלפון אל מחוץ לבית, המתלוננת לקחה את הטלפון, שבה לבית, שאלה את הנאשם מדוע הוא עושה זאת וביקשה כי ישיב לה את ארנקה. הנאשם השיב לה כי הוא מעוניין בכספו והמתלוננת ענתה לו כי היא תחזיר לו את הכסף רק לאחר שיפנו למגשר והתיישבה על הספה בסלון. בשלב זה, התקרב הנאשם למתלוננת ואמר לה כי אם לא תחזיר לו את כספו הוא ייקח לה דברים ותקף אותה בכך שתלש את השרשרת והעגילים שענדה, דחף אותה הצידה ולקח את הטלפון שהיה מתחת לרגלה. בשלב זה, החלה מתלוננת לצעוק ולבכות, יצאה מהבית והנאשם זרק את הטלפון, השרשרת והעגילים החוצה. כתוצאה ממעשיו נשבר המסך האחורי של הטלפון הנייד.

רישום פלילי

3. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הסכמת הצדדים

4. במסגרת ההבנות אליהן הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן לבקשת ההגנה האפשרות לביטול ההרשעה. עמדת התביעה היא למאסר על תנאי, של"צ וקנס.

שירות המבחן

5. בתסקיר מיום 6.12.21 צוין כי הנאשם בן 38, פרוד, אב לשני ילדים קטנים העובד מזה כ-18 שנים כעצמאי בתחום עיצוב תאורה להפקות. הנאשם מנהל עם המתלוננת הליך גירושין בבית הדין הרבני.

6. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה, ציין כי באותה התקופה היו פרודים אך המשיכו לגור יחד נוכח הקושי הכלכלי במימון דמי שכירות בגפו. הנאשם תאר כי ברקע ביצוע העבירות תסכולו על כי העביר למתלוננת סך של 3000 ₪ עבור הוצאות לילדים והיא השתמשה בכסף לתשלום לעו"ד בהליך הגירושין.

הנאשם הביע אמפתיה ברמה מסוימת כלפי המתלוננת כשציין כי הוא מבין כי היא פחדה מהתנהלותו האגרסיבית והיום הוא עדיין מתקשה בתקשורת עמה כשדבריו עלול להגיע לעימות נוסף. המתלוננת ציינה לפני שירות המבחן את מערכת היחסים עם הנאשם לאורך השנים והחלטתה לשכור לעצמה ולילדים דירה אחרת. כיום, הקשר ביניהם מתנהל באמצעות הילדים.

7. בין גורמי הסיכון מנה שירות המבחן את חומרת ההתנהגות בעת ביצוע העבירות, נטיית הנאשם לאימפולסיביות ותוקפנות במצבי תסכול, צרכי שליטה במערכות יחסים, הקושי בנפרדות ובקבלת גבולות ודפוסי נוקשות מחשבתיים. בנוסף צוין כי הנאשם אינו מעוניין להשתלב בטיפול ומשליך את האחריות על המתלוננת. בין הגורמים מצמצמי הסיכון נמנו העובדה כי הנאשם בעל כוחות חיוניים, עובד לפרנסתו ובעל שאיפות בתחום התעסוקתי. עוד צוין כי הנאשם הביע חרטה ואמפתיה ראשונית כלפי המתלוננת וזו לו העבירה הראשונה.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול, ומאחר ובני הזוג טרם הגיעו להסכמות באשר לסוגיות המשמורת, המזונות והליך הגירושין טרם הסתיים העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להמשך התנהגות פוגענית מצד הנאשם וכי בהיעדר טיפול, לא יפחת הסיכון. הנאשם שלל נזקקות טיפולית, ציין כי אינו מעוניין בטיפול ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו. עוד צוין כי היה והנאשם יגלה מוטיבציה לטיפול, תבחן אפשרות זו ויוגש תסקיר משלים.

9. לאחר שהנאשם הביע מוטיבציה לטיפול, הופנה שוב לשירות המבחן שעדכן ביום 20.3.22 כי על אף שהנאשם הביע מורת רוח מהפנייתו לטיפול בתחום האלימות הזוגית, נמצא מתאים לטיפול והוא עתיד להשתלב בקבוצה טיפולית בחודש אפריל. הנאשם אף סיים השתתפותו בקורס שליטה בכעסים בו נטל חלק באופן פרטי. המתלוננת מסרה כי עדיין קיימים קשיים בתקשורת בינה לנאשם והליך הגירושין טרם הגיע אל סיומו. לפיכך, עתר שירות המבחן לדחיית הדיון לצורך בחינת השתלבות הנאשם בטיפול.

10. בתסקיר שלישי מיום 6.7.22 עדכן שירות המבחן כי בתקופת הדחייה עמד בקשר עם גורמי הטיפול שמסרו כי הנאשם השתלב במהלך חודש מאי 2022 בקבוצה טיפולית ממוקדת העוסקת בניהול כעסים והכרת כלים לווטות רגשי ופיתוח כלים לתקשורת בין זוגית תקינה. הנאשם משתף פעולה אך עדיין מחזיק בעמדה קורבנית.

המתלוננת מסרה כי היא מקיימת עם הנאשם קשר חלקי וקונקרטי סביב גידול הילדים, הנאשם מעביר מסרים דרך הילדים, היא ממשיכה בטיפול וכיום אינה חוששת מהנאשם ומעריכה כי המשך טיפול יסייע להפחית את ביטוי התוקפנות שלו כלפיה.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם מדרבן לאיפוק וריסון והעריך כי הסיכון במצבו פחת במידה מסוימת.

11. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן וצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

באשר להרשעה ציין שירות המבחן כי הנאשם לא הציג מסמך רשמי אך הסביר כי הרשעה תגרום לביטול ויזת העבודה שלו לארה"ב ופרנסתו תפגע באופן משמעותי. בנוסף ציין כי לעיתים עובד עם גופים ביטחוניים ונדרש להציג את רישומו הפלילי בכניסה למתקנים מסווגים.

נוכח לקיחת האחריות, המוכנות לשאת בתוצאות כשניכר כי הורתע מההליך המשפטי ואפשרות הפגיעה עתידית בעבודה, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב ביטול הרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

12. המאשימה עתרה למתחם הנע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר תוך שציינה כי בשים לב לנסיבותיו של הנאשם, יש לגזור עליו עונש מאסר על תנאי, צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 100 שעות. המאשימה ציינה כי בנסיבות תיק זה לא ניתן לבטל הרשעתו של הנאשם, על אף המלצת שירות המבחן, זאת בהיעדר פגיעה קונקרטית. המאשימה התייחסה לכך שההליך הטיפולי בו שולב הנאשם עדיין בראשיתו וציינה כי על בית המשפט לנקוט בענישה מוחשית בדמות צו של"צ, לצד צו מבחן.

טיעוני ההגנה

13. הסניגור ביקש לאמץ את המלצות התסקיר ולבטל את ההרשעה.

לטענת ההגנה מדובר בעבירות אלימות מהרף הנמוך והאירוע עצמו בודד בחייו של הנאשם אשר לא היה מעורב קודם בפלילים. מדובר במי שנטל אחריות, משולב בהליך טיפולי וניתן להתרשם מכברת הדרך שעבר. עוד טענה ההגנה כי הרשעתו של הנאשם בפלילים תפגע בפרנסתו בהיותו מנהל טכני ותאורן, על אף שלא עבד בעבודה זו מזה כשנה וחצי.

14. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו אשר ציין כי לעיתים גם בעבודתו הנוכחית נערך בירור עם העובדים לקיומו של רישום פלילי. עוד ציין הנאשם כי מאחר והוא עובד מעת לעת בארצות הברית, בכוונתו לבקש בעתיד ויזת אומן לעבודה בארה"ב. הנאשם ציין כי אינו מקל ראש במעשים שעשה אך הסביר זאת בכך שעבר התעללות פיזית ורגשית ולכן פגע במתלוננת. עוד ציין כי פיצה את המתלוננת בכך שקנה לה טלפון חדש ותיקן את השרשרת. לבסוף ציין כי בין מעשיו לבין תקיפת בת זוג קיים פער עצום והצטער על הדברים שעשה כך או כך.

דין והכרעה

שאלת ההרשעה

15. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ההגנה ועיינתי במסמכי ההגנה שהוגשו נחה דעתי כי אין עסקין במקרה המצדיק הימנעות מהרשעה, משאינו ממלא אחר איזה מהתנאים. אנמק בקצרה.

16. ראשית אבהיר כי עסקין בעבירות אלימות ובמעשיו תקף הנאשם את בת זוגו. אין המדובר במעשים של מה בכך, על אחת כמה וכמה כאשר קריאת כתב האישום לבדו מגוללת מסכת אלימה של אירוע נמשך שכולו מגלם התפרצות כעסו של הנאשם על המתלוננת. החל בפנייתו של הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת וטענתו בפני מעסיקה כי היא גנבה ממנו, עובר לנטיילת הטלפון והארנק, ולאחר שהמתלוננת יצאה מהבית לא הסתפק הנאשם בכך ואף השליך את הטלפון בחמת זעם אל מחוץ לבית. כאשר המתלוננת שבה לבית וביקשה את הטלפון ואת ארנקה בחזרה, הנאשם המשיך בהתנהלותו האגרסיבית מולה ותקף אותה כאשר תלש ממנה את העגילים שענדה לאוזניה ואת השרשרת מצווארה. גם בכך לא היה סיפק בידי הנאשם והוא דחף את המתלוננת, לקח את הטלפון וזרק אותו בשנית.

17. הנאשם ביקש להצדיק מעשיו ולהשליך את האחריות כלפי המתלוננת, בטענה כי היא התעללה בו רגשית ופיזית אך בוודאי שלא ניתן להצדיק התנהלות אלימה שכזו, בכל אופן שהוא.

אבהיר כי לא ניתן להקל ראש במעשיו של הנאשם ודי בקריאת כתב האישום כדי להתרשם מהתנהלותו משולחת הרסן של הנאשם. בנסיבות אלה, בחינת נסיבות ביצוע העבירה מצביעה על פגיעה ברף הבינוני - נמוך של הערכים המוגנים.

18. כידוע, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדין, ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהוא מדגיש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הנו בגדר חריג מצומצם בלבד. ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' **ביטון** (23.7.09) שם נקבע כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית-המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך

נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק

19. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי ההרשעה נקבעו במסגרת הלכת כתב - ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פד"י נב (3) 337, ולפיהם:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

20. בטרם אדון בטענת ההגנה לפיה הרשעה תפגע פגיעה חמורה בנאשם, אבקש להבהיר כי אותה פגיעה פוטנציאלית בעתידו של הנאשם אינה חזות הכל. ההיפך הוא הנכון, נקודת המוצא חייבת להיות מעוגנת בטיב המעשים שביצע, בחומרה הכרוכה בהם, בערכים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובעצמתו של האינטרס הציבורי בדבר מיצוי הדין. רק אם בשים לב למכלול שיקולים אלה, ניתן להשלים בנסיבות העניין עם סיום ההליכים ללא הרשעה, יש מקום לבחון את מידת הפגיעה הצפויה בשיקומו של הנאשם ולאזן בינה לבין יתר שיקולי הענישה.

21. בענייננו, מדובר בעבירות אלימות שבוצעו במסגרת זוגית על דרך הכלל, בתי המשפט רואים בחומרה עבירות אלימות המבוצעות בתוך התא המשפחתי ולא אחת מוטלים עונשים מוחשיים, משיקולי הרתעה וזאת גם כאשר מדובר בעבירות מילוליות והטרדות בלבד. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות פיזית. עם זאת, ניתן לומר כי בנסיבות המתאימות ניתן להימנע מהרשעה.

22. בענייננו, לא מצאתי כי האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה בנסיבות הנאשם. מדובר במי עדיין מתקשה בהפנמת חומרת מעשיו, ולמעשה עדיין ניכר בו, כדבריו במסגרת הטיעונים לעונש, כי הוא סבור שהוא הקורבן, משהמתלוננת היא זו שהתעללה בו פיזית ורגשית ומעשיו היו תגובה להתעללות שחוזה מצדה. אזכיר כי גם שירות המבחן בתסקיר מיום 6.7.22 התייחס לכך כי לעיתים הוא מציג עמדות מרוחקות וניכר כי הוא מתקשה להתייחס לקשיים באינטרקציה הנוכחית. כמו כן, ניכר בנאשם כי עדיין הוא מחזיק בעמדה קורבנית באשר להתנהלותו במסגרת מערכת היחסים עמה.

23. מכל מקום, גם אם תמצי לומר כי ניתן לומר שהאינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה הרי שבענייננו לא מתקיים כלל ועיקר התנאי השני - שעיקרו קיומו של נזק קונקרטי, כפי שיפורט להלן, ומשמדובר בתנאים מצטברים די באי קיומו של אחד, כדי להותיר את ההרשעה על כנה.

24. לא מצאתי כי הונחה תשתית ראייתית של ממש, כזו המעידה על פגיעה מוחשית שעלולה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו. אין במסמכים שהוצגו כדי להקים חשש ממשי מפני פגיעה ממשית בעיסוקו של הנאשם. לטענת ההגנה צפוי הנאשם לפגיעה חמורה וקונקרטית ככל שתעמוד ההרשעה על כנה, שכן הוא מתעתד להגיש בקשה לויזת אומן בארצות הברית וכן טוען כי לו יעבוד בתחום ההפקות, תחום בו אינו עוסק מזה כשנה וחצי, יעלה קושי בהעסקתו באירועים מסוימים. אבהיר כי פגיעה קונקרטית היא פגיעה בהעסקתו הקיימת ולא העתידית או הפוטנציאלית.

25. באשר לטענתו כי הרשעה תסב לו נזק בעבודתו כיום, לא הוצגו לפניי מסמכים שיש בהם להעיד על כך, באופן חד משמעי. ספק רב, אם נזקים מתוארים אלה, גם לו הוכחו, ולא רק כאפשרות מסתברת, עונים להגדרת פגיעה "ממשית" כנדרש בהלכה.

26. סיכומו של דבר - משלא הוכחו בפניי שני התנאים של "הלכת כתב", תיוותר הרשעת הנאשם על כנה.

מתחם העונש ההולם

27. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה ושלווה נפשה. יפים לעניין זה דברי כב' השופט אלרון ברע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מ"י:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג ... לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד."

28. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים:

א. ברע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מ"י (27.7.20) נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש בן ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על המבקש שאיים על בת זוגו שיפגע בה והביע תמיכה באירוע רצח במשפחה שארע בעבר, כן תקף את בת זוגו בכך שאחז את ידה ורצה להוציאה אל מחוץ לדלת.

ב. ברע"פ 7660/19 פלוני נ' מ"י (15.12.19) נדון עניינו של מי שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של אימים ותקיפה סתם בגין כך שאיים על גרושתו וחברותיה ואף תקף את בן זוגה של אחת מחברותיה. המבקש נדון ל-3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית וזאת בשים לב להיעדר עברו הפלילי ופנייתה של גרושתו בה תיארה כי מדובר באב מסור. ערעוריו לבית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון נדחו.

ג. ברע"פ 3415/18 פלוני נ' מ"י (2.5.18) נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקש אשר הורשע בעבירות של אימים ותקיפה סתם - בן זוג. על המבקש נגזרו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ד. ברע"פ 303/16 פלוני נ' מ"י (13.1.16) נדחתה בקשת רשות הערעור בעניינו של המבקש אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת וכתוצאה מכך היא מעדה ונפלה על הרצפה, מיד לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע

מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, בשים לב לכך שהמבקש לא השכיל להשתלב בהליך טיפולי ונוכח היעדר תובנות מצדו באשר למצבו כמו גם התמכרותו לאלכוהול והערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ה. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 **פלוני נ' מ"י** (9.8.16) שם הדף המערער את בת זוגו בכתפה באמצעות שתי ידיו ושלח לה מסרון מאיים. לאחר שמיעת ראיות הורשע המערער ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ו. עפ"ג (מחוזי מרכז) 3328-05-15 **פלוני נ' מ"י** (6.9.15) נדחה ערעורו של המערער על חומרת העונש בן שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכל זאת בגין כך שאיים על בת זוגו ובמקרה אחר סטר לה.

ז. בתפ (י-ם) 12269-06-20 **מ"י נ' הומינר** (13.7.22) הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש ואיומים על בת זוגו בכך שלאחר שהתגלע בין בני הזוג וויכוח, היכה הנאשם את קיר חדר השינה באגרופיו וכתוצאה מכך נשבר הקיר, בהמשך איים על פגיעה בחייה. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם לאחר שציין כי על אף ההליך הטיפולי אליו פנה הנאשם מיוזמתו, היעדר עברו הפלילי והיות הקשר בינו לבין המתלוננת בשיפור לא ניתן להימנע מהרשעה בשל חומרת המעשים והן בשל כך שלא הוצגו מסמכים המצביעים על פגיעה קונקרטית. בסופו של דבר נגזרו על הנאשם מאסר מותנה לצד צו מבחן ושל"צ בהיקף 100 שעות.

ח. בתפ (י-ם) 53744-08-16 **מ"י נ' איילאו** (15.7.18) הנאשם הורשע בעבירה תקיפה סתם- בת זוג ובעבירת איומים בכך שצעק על המתלוננת ושפך עליה מים ובהמשך הכה אותה באמצעות מגב במרפקה. לאחר מכן, הנאשם החל להכות שוב את המתלוננת, תוך שהוא סוטר לה בפניה ומאיים עליה בפגיעה בחייה. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם לאחר שציין כי מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה באינטרס הציבורי ולא ניתן לוותר על הרשעתו בנסיבות אלה. סופו של דבר נגזר על הנאשם מאסר מותנה ולבצע של"צ בהיקף של 150 שעות.

29. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

עונשו של הנאשם

30. משנקבעו מתחמי הענישה ולא נמצא טעם לסטייה מהם, יש לאתר את העונש המתאים לנאשם בגדרו של המתחם, תוך מתן משקל למכלול הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו.

31. לצד המסקנה הנחרצת בדבר ההכרח שבהרשעת הנאשם, ברי כי אין מקום למצות את הדין עמו, וככל שמדובר בשאלת העונש מתקיימים במקרה זה שיקולים כבדי המשקל המצדיקים הקלה משמעותית כלפיו. ראשית יש להזכיר את הודאתו במיוחס לו כבר בהזדמנות הראשונה, את החיסכון בזמנם של הצדדים וכן את היעדר עברו הפלילי. עוד ראוי להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר השכיל להשתלב בהליך טיפולי בתחילה באופן פרטי ובהמשך במסגרת שירות המבחן ועולה הרושם כי הוא מנסה להסתייע בכלים אותם הוא רוכש במסגרת הטיפולית. כמו כן, להערכת שירות המבחן הסיכון הנשקף מהנאשם פחת באופן מסוים משהליך הגירושין הסתיים.

32. מנגד אציין כי לא ניכר מדברי הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש, כמפורט לעיל, כי הוא מביע חרטה של ממש על מעשיו והפנים את חומרתם. על כן ובהתאם להמלצת שירות המבחן יש לנקוט בענישה מוחשית וקונקרטית שתציב בפניו גבול ברור ומרתיע, לצד צו מבחן שיפקח אחר התקדמות הנאשם בהליך הטיפול במרכז לשלום המשפחה, ויש בכך לבטא באופן הולם את האיזון המתבקש בנסיבות העניין.

סוף דבר

לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 100 שעות לתועלת הציבור.

2. צו מבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם כי היה ולא יעמוד בצו המבחן או שלא ישלים את מלוא השעות לתועלת הציבור, יחזור עניינו מחדש לביהמ"ש וייגזר עליו עונש אחר.

3. מאסר לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות כנגד בת זוג.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07 נובמבר 2022, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.